

RIUS PUBLICA

N.19

CURS 2023/2024

C.E.I.P. VICENT RIUS

CARTA EQUIP DIRECTIU

Salutacions a tots i totes, volem aprofitar aquestes línies per fer la nostra «carta de presentació», encara que, a hores d'ara, ja haureu notat el que vos anem a contar...

Som Rebeca, Teresa i Desi, el nou equip directiu, noves en el càrrec, però no al Centre i tampoc davant d'un equip directiu. La nostra implicació a l'escola, és i ha sigut, des del primer moment, plena i a consciència. El que realment pretenem és seguir aportant, amb il·lusió renovada, esforç i experiència, eixe entusiasme en el treball que ens ajuda a reforçar la identitat del nostre Rius, donant continuïtat als èxits aconseguits per la tasca dels i les nostres predecessors/es, i millorar, des de la humilitat, tot allò que siga possible. Amb aquesta base ens recolzem per anar endavant, treballant juntament amb una Comunitat Educativa que creu en la seua escola.

La motivació principal que ens va moure a donar el pas per ser equip directiu per un primer any, després de la jubilació de Neus, i posteriorment a consolidar-nos com a equip directiu mitjançant la presentació del nostre projecte, ha sigut per la força, el recolzament i la confiança que els companys i companyes ens han donat. Un equip docent que sempre ha estat ahí, al nostre costat, treballant colze a colze, fent que la nostra tasca siga molt més fàcil. Doncs, com bé hem assenyalat al nostre projecte de direcció... "tenim companys i companyes que fan escola".

La nostra tasca com a docents és, a la vegada, dura i molt gratificant, és cansada a nivell físic, esgotadora a nivell psíquic, és com una addicció, quan més fas, més vols fer, més projectes vols portar endavant. I en eixe punt estem, amb molta il·lusió, amb moltes ganes tant de continuar amb allò encetat, com de portar endavant nous projectes que ens van eixint pel camí ...

És veritat que, de vegades, cal fer una mica de recés, parar per agafar força, ... tot no pot ser, cal triar entre tots i totes allò que creguem serà el millor.

Fent un balanç a tot un curs acadèmic que estem a punt de finalitzar, donem una ullada, mitjançant les fotos d'aquesta revista, a tot allò que hem portat a terme sense adonar-nos-en...

Recordem un setembre amb la presentació del curs i dels seus tutors i tutores, amb la festa de benvinguda organitzada per l'AFA on els tallers de "La Farigola" van ser tot un èxit. No ens podem oblidar del Correllengua del 9 d'Octubre amb la resta d'escoles de la localitat, de les eixides per celebrar les Caterinetes, de les activitats de Nadal, de la representació a l'escola de la gran festa de la nostra localitat, Sant Antoni,... Recordant i recordant, ens ve a la memòria la celebració del dia de la dona amb el treball d'investigació de les dones olímpiques i paralímpiques, així com del Carnestoltes d'aquest curs, amb la temàtica de les olímpades. També, hem continuat amb la tradició del Porrat del Rius, hem donat visibilitat al dia de l'esport adaptat, hem celebrat la pasqua, la fira del llibre i hem après a conviure al Mas de Xetà, Borriana, Oceanogràfic i Pirineus. Amb ajuda, els més menuts i menudes han après a circular al Parc d'Educació Vial, i amb la policia de la nostra localitat, hem celebrat el tradicional dia de la bici, hem tingut xerrades molt interessants per part de l'Ajuntament que ens han ajudat a créixer i comprendre el món que ens rodeja, hem gaudit de representacions teatrals, hem tornat a portar endavant el Consell de la Infantesa i hem realitzat un sense fi d'activitats de les quals podreu veure un xicotet extracte a aquestes pàgines que vos mostrem tot seguit.

Però volem fer-vos saber i que tingueu en compte que, tot açò no seria possible sense vosaltres..., doncs, tant el nostre treball com a Equip Directiu al capdavant de l'Escola, com les tasques dels i les mestres tutores i especialistes, ve constantment reforçat per les famílies que formen la Comunitat Educativa del Rius, eixos pares i mares que confien en la nostra tasca, en els nostres criteris, que ens ajuden amb les seues

intervencions diàries, el seu constant feedback, les seues aportacions. Vos demanem que continueu amb la vostra presència al nostre costat i què, en la mesura del possible, augmenteu la vostra implicació en el funcionament de l'escola, implicar-se ajuda a entendre, a empatitzar i a poder aconseguir guanys més elevats que reverteixen en el benestar i el bon funcionament de tota Comunitat Educativa.

I per últim, no volem donar un adéu sinó un fins sempre, amb el cor i els braços oberts, als alumnes de 6é que se'n van a l'IES. Vos estimem i sempre tindreu les portes del Rius obertes per al que necessiteu, perquè heu format i sempre formareu part de la nostra història.

I a vosaltres, sí, Pepa, Sabina, què dir-vos que no hagem dit ja, simplement gràcies, gràcies i mil gràcies per tots aquests anys que heu compartit a l'escola, a la vostra escola, al, per sempre, el vostre Rius.

Vos estimem companyes!!

Bé, crec que ha quedat clar qui som i el què volem, estem al vostre costat, amb tots i totes vosaltres, l'únic interès que ens mou, és ser agents actius d'una educació que evoluciona però que no perd les seues arrels, que intenta no deixar a ningú fora del sistema educatiu, ben al contrari, integrem i acollim, evolucionem i compartim, tot baix el mantell d'una Educació Pública, de qualitat, que defensa la seua gent, la seua terra, la seua llengua i la seua cultura.

Que passeu un molt bon estiu, ens retrobem amb més forces a setembre.

L'Equip Directiu.

MATEMÀTIQUES MANIPULATIVES

MÈTODE ABN INFANTIL 3 ANYS

Al llarg d'aquest curs 2023-2024 els xiquets i les xiquetes de 3 anys hem treballat les matemàtiques de manera manipulativa a través del mètode ABN. Ho hem treballat a través de moltes activitats i molts materials diferents. Ací podeu veure un recull de fotos de diferents activitats que hem fet, entre moltes altres. Ho hem passat molt bé i hem après molt!

Observar, experimentar, manipular i...

2n de primària

Treballant el raonament amb blocs lògics

Descobrint la divisió

Calculant el doble, la meitat, el triple, el terç...

Sumant restant, multiplicant, dividint...

Seguir
aprenent!

A 2n de primària treballem les matemàtiques de manera vivencial i manipulativa. Aquesta forma de treball, comença amb l'experimentació i la manipulació d'objectes diversos, per facilitar l'accés als xiquets i xiquetes als aprenentatges abstractes.

Els materials ens serveixen per a desafiar, per a provocar, per a proposar...

Manipular és imprescindible. El material ha d'ajudar a generar comprensió, es manipula per a generar idees.

La fase vivencial i manipulativa és només la primera part d'un procés llarg i complet, però això no ens ha de confondre, tan necessari és manipular materials, com donar eixida als nous aprenentatges en forma gràfica i simbòlica, el procés ha de completar-se, per a que aquest siga un aprenentatge significatiu, que perdure en el temps i puga aplicar-se a noves situacions d'aprenentatge.

Compartint equivalències

SI BÉ TOT, L'ALUMNAT DEL CENTRE HA PARTICIPAT EN L'HORT (PODEU VEURE LES FOTOS AL QR), ENGUANY AQUESTA SECCIÓ DE LA REVISTA LA DEDIQUEM A L'ALUMNAT DE PRIMER DE PRIMÀRIA JA QUE HA FET UN PROJECTE NOVEDÓS, "EL FAVAMOLE".

LES XIQUETES I ELS XIQUETS VAN PLANTAR FAVES, DESPRÉS LES VAN REGAR DURANT UNS MESOS I FINALMENT LES VAN RECOLLIR.

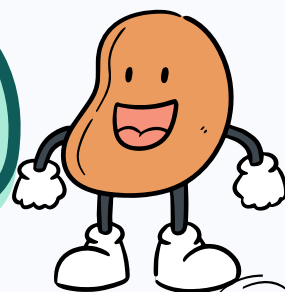
DESPRÉS, VAN REALITZAR EL PROJECTE "FAVAMOLE", ON VAN REALITZAR LA RECEPTE I DESPRÉS ES VAN MENJAR EL FAVAMOLE. QUINA DELÍCIA! TOTES I TOTS VAN QUEDAR ENCANTATS!!!!

SCAN ME

**Check out
Infant &
Primary Education**

**Password:
2023-2024**

INFANTIL 4 ANYS
CUPS
2023-2024

CARNESTOLTES

EXPERIMENTEM

EXCURSIO

GRANJA

ESPORTS

LECTO ESCRIPTURA MANIPULATIVA

INFANTIL 3 ANYS

Al llarg d'aquest curs 2023-2024 els xiquets i les xiquetes de 3 anys hem treballat la consciència fonològica i la lecto escriptura de manera manipulativa. Ho hem treballat a través de moltes activitats i molts materials diferents. Ací podeu veure un recull de fotos de diferents activitats que hem fet, entre moltes altres. Ho hem passat molt bé i hem après molt!

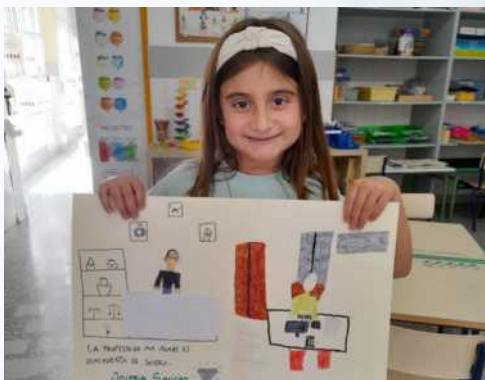

LES PROFESSIONS DE MA CASA

A la classe de 1r, dins de l'assignatura de Coneixement del Medi Natural, Social i Cultural, estem aprenent les diferents professions que hi ha a la nostra societat i què millor que aprendre i compartir les professions que tenim a casa? Hem contat als nostres companys a què es dediquen els nostres pares i després han vingut alguns familiars a compartir amb nosaltres la seua feina. Hem après moltíssim!

Hem après sobre els grups sanguinis.

Hem fet pa

Hem sigut perruquers

ART I CULTURA

SOM PEROLERS

CANALS. La història de Canals ens porta a aventurar-nos en el món del fang, dels perols i les cassoles. De la mà de **Ricardo Micó** (pare) **Ricardo Micó** (fill) i amb ajuda de **Paco Tormo**, el iaio de la nostra Laia, hem tingut la sort de viure de primera mà el que encara ens queda de la nostra tradició perolera.

INFLUÈNCIES FEMENINES. Amb aquestes premisses ens hem deixat portar, per donar visibilitat a les artistes femenines tan poc visibilitzades encara avui. **NAMPEYO, una reconeguda ceramista de l'Arizona del segle XIX**, ha sigut en aquest cas la que ens ha inspirat per a les nostres obres en fang.

SOM PEROLERS

EXPOSEM. El nostre premi final ha sigut poder exposar en el projecte col·laboratiu "Viure la Mirada", a la sala d'exposicions del Cefire de Gandia, del 20 al 31 de maig, enguany dedicat a les **dones artistes en la història de l'art**. Ha sigut una proposta bonica en la qual hem treballat des de diverses disciplines i que ha permès a l'alumnat prendre consciència respecte a la importància de l'art, també de l'art fet per dones, i també, en la societat hiperdigitalitzada que tenim, prendre consciència de la importància de **fer i pensar** les "coses" amb les nostres pròpies mans. "Coses" úniques, genuïnes i pròpies.

PROPOSTES
EXPERIENCIALS
PER A LA VIDA

PROJECTES QUE DESPERTEN SENSACIONS

GI SELA: El que més m'ha agradat és la figura de la flor que ens va fer Ricardo Micó a classe.

MALENA: Estic agraïda que haja vingut Micó a la classe, i m'ha agradat molt la seva floreta de fang.

JOSEP i ADRIANA: M'ha agradat l'activitat de Micó.

JULEN i ISCO: M'ha impressionat!

ALEXANDER: M'ha encantat!

GUILLEM: A mi m'ha agradat pintar...

NICO i SHAILA: Que xulo fer fang!

LAIA: Em va agradar vore-li fer la tassa.

ÀLEX: Hem après altres maneres de fer art.

ÀRIA: Hem compartit amb amics.

SOFIA: Les figures han sigut increïbles.

ROSENDO: M'encanta fer fang.

MARC: M'he sentit bé!

Encara estem a temps!

Dia de la Terra

22 d'abril

El dia 22 d'abril, els xiquets i xiquetes de 2n de primària, rebien aquesta caixa, junt a un missatge important.

La Terra celebrava el seu dia i necessitava la nostra ajuda.

Es tractava de fer una recollida de fem, classificant-lo segons fora plàstic i metall, paper i cartró o altres deixalles distintes a les anteriors.

Una vegada recollit i classificat, vam enregistrar la quantitat replegada...

Per a finalment, abocar-lo als contenidors corresponents i així poder-ho reciclar.

Es tractava de prendre consciència d'una de les causes de contaminació del planeta:

**ELS RESIDUS
ABANDONATS ALS
ESPais NATURALs**

Ara, seguim investigant, volem conèixer altres factors que causen contaminació a la Terra.

Tenim com objectiu final, representar el nostre planeta de les distintes formes que el podrem trobar en el pas dels anys, depenent de si estem disposats a canviar les nostres accions, o no.

PROJECTES INTERDISCIPLINARIS

Aquest curs el nostre alumnat ha pogut gaudir dels PROJECTES INTERDISCIPLINARIS realitzats mitjançant **TALLERS** intercycle (primer i segon de primària).

Durant els matins del divendres els corredors es convertien en xicotets **camins d'aprenentatge**. Xiquets i xiquetes del primer cycle canviaven d'ambient amb il·lusió per anar a les propostes que havien preparat les mestres.

Han après, sense pressa, gaudint, i saborejant cada proposta setmanal; una matemàtica, una de llengües i una d'experiments i ciència, realitzades en les tres llengües curriculars (valencià, castellà i anglés).

MATEMÀTIQUES CREATIVES

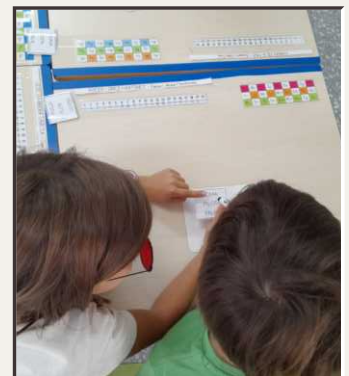
LLENGÜES I LLENGUATGES

Taller de còmic

Crea el teu monstre

Detectius

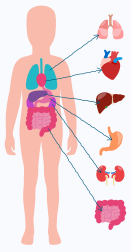
Jack i les mongetes màgiques

CIÈNCIA I EXPERIMENTACIÓ

APRENTATGE
real i vivencial

EQUIP 1

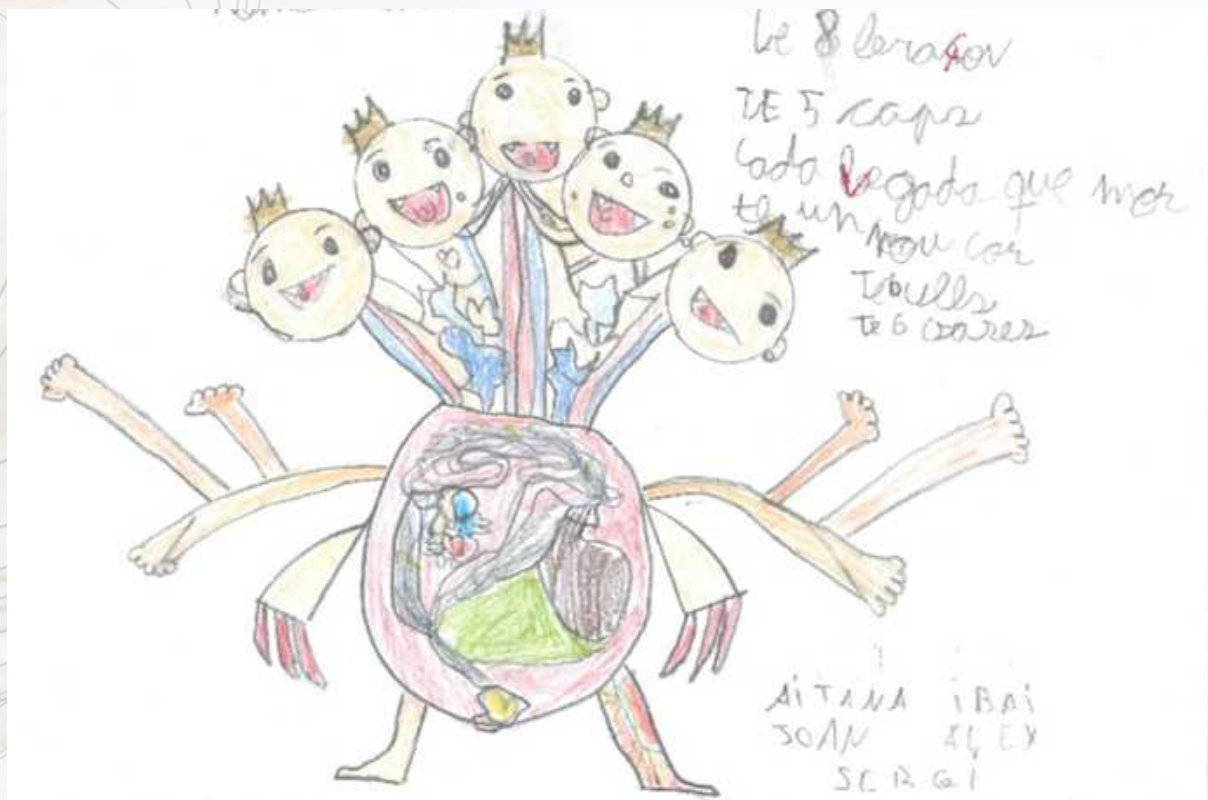
La classe de tercer i el cos humà

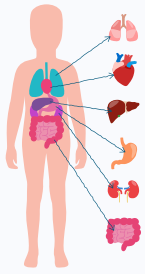
A la classe de tercer de primària ens agrada treballar el Coneixement del Medi realitzant activitats aplicades a la vida real. Aquest tercer trimestre hem estudiat el cos humà molt motivats i hem gaudit de l'experiència.

TREBALL

Ens juntem per equips per fer els nostres propis cossos

Aprendre cadascuna de les parts internes del cos i entendre per a que serveixen ens ha ajudat a ser més conscients de la importància de tindre uns bons hàbits i un bon estil de vida.

EQUIP 2

TREBALL

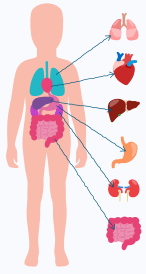
Pensem i debatim quins òrgans tindrà el nostre cos humà.

Te dos caps
 Te quatre pulmons
 No te esòfag
 Te 15 intestins
 Te 6 bèsties
 Te 3 còrny
 Te 4 matis
 Te 2 intestins grossos
 Te 2 fetges
 Te 5 salses

**PERSONA
 MONSTRE**

Erik, Júlia, JOSEP / Carmina / Gerard

Algunes de les tasques, tal i com podeu veure a les fotos, les hem fet amb l'ajuda d'un cos humà a tamany real. Amb ell hem après les parts i els òrgans i ens hem agrupat per equips per treballar cooperativament i desenvolupar la nostra imaginació.

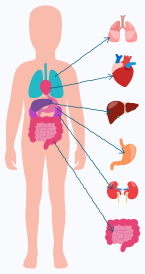
EQUIP 3

TREBALL

Escrivim les nostres idees i fem un llistat.

EQUIP 4

Cada equip ha inventat un nou cos humà alterant el nombre d'òrgans que han considerat oportú i l'han comparat amb el seu.

Els resultats es poden veure baix de cada foto. Finalment, cada equip ha fet una exposició oral explicant a la resta de la classe el seu treball final.

TREBALL

Dibuixem i fem una exposició oral a la resta de companys

Activitats del
centre:

**FESTES i
CELEBRACIONS**

BENVINGUDA

Presentació del curs

Photocall

Primer dia de Pati

CORRELENGUA

NADAL

Preparació felicitació de Nadal

Emissari Reial, Nadal

San Silvestre en Nadal

SANT ANTONI

Visita a la ràdio amb Àlicia per cantar les cançons a Sant Antoni

CARNESTOLTES

EL PORRAT

DIA DE LA DONA I ESPORT INCLUSIU

Dia de la dona, esport inclusiu

Volta ciclista

Dia de l'esport adaptat

LA FARIGOLA

EMISSARI, XOCOLATADA I RIFA

Activitats AFA

MONA DE PASQUA

FIRA DEL LLIBRE

TROBADA

FORMACIÓ FAMILÍES

INFANTIL

Catalinetes

Museu de Titelles, Albaida

Mas de Xetà

Munt. Museu dels xiquets

IR CICLE

Catalinetes

Visita al Betlem de Xàtiva

Gulliver

Jardí de Vivers: Museu

Mas de Xetà

2N CICLE

9 d'Octubre

El Túnel

Les neveres de Xàtiva

Catalinetes

Tira del Rei

Visita a Xàtiva

3R CICLE

Cova Negra

Escoles de la Mar de Borriana

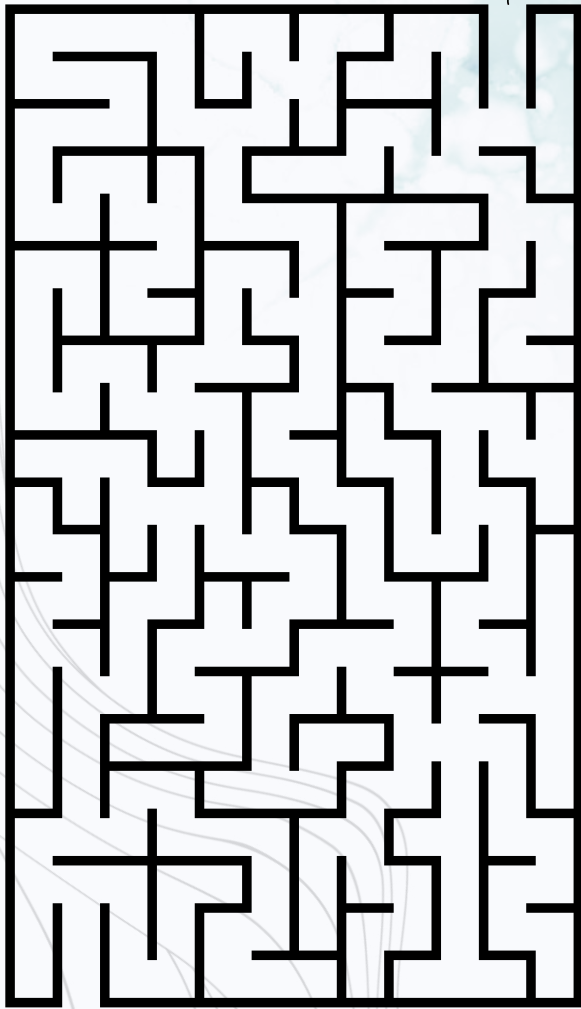

Viatge als Pirineus i Port Aventura

PASSATEMPS

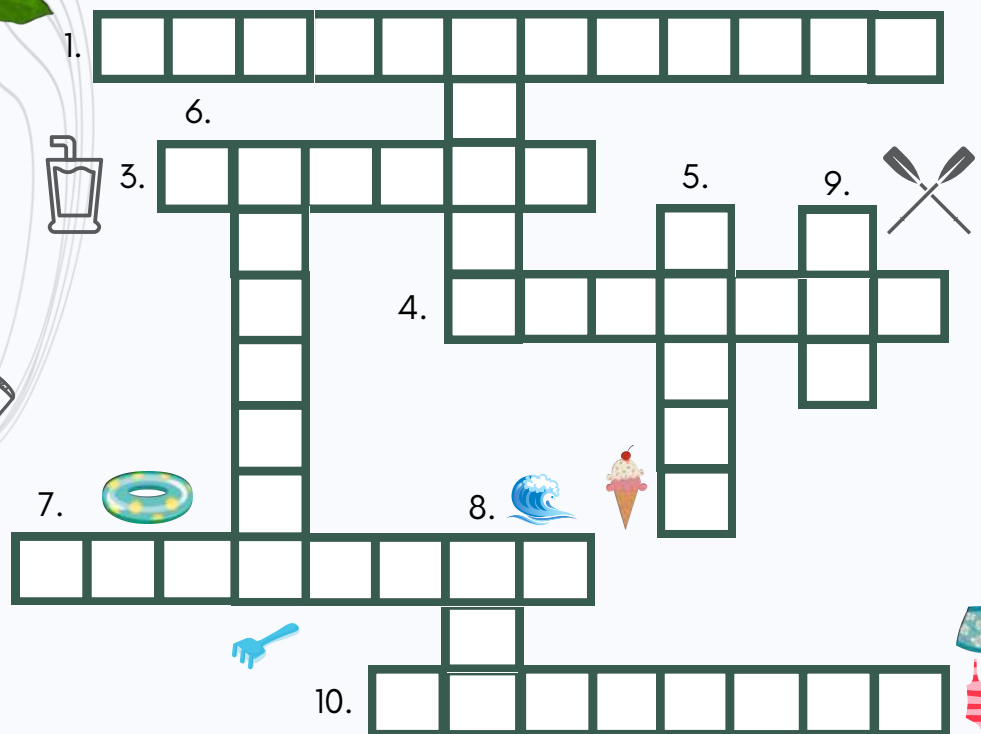
Ajuda a la marieta a arribar a les fulles

T	S	P	U	A	C	O	P	T	U	X
O	C	L	A	M	B	F	S	E	A	R
R	O	R	E	I	O	A	G	N	U	O
E	M	A	M	S	N	M	H	A	U	M
S	P	M	P	T	D	I	E	W	J	A
P	A	L	A	A	A	L	S	U	L	W
E	R	A	T	T	D	I	T	Q	U	A
C	T	C	I	C	S	A	I	D	A	K
T	I	P	A	F	E	O	M	N	P	N
E	R	B	B	X	S	Y	A	O	M	C

AMISTAT RESPECTE COMPARTIR
CALMA ESTIMA FAMILIA BONDAD
PAU AMOR EMPATIA

- (1) Mar que banya la nostra comunitat.
- (2) Estació de l'any que més calor fa.
- (3) Beguda valenciana feta de xufa.
- (4) T'ho poses als ulls per no enlluernar-te.
- (5) Dolç típic dels dies de calor.

- (6) Ferramenta per jugar a la sorra.
- (7) T'ho poses a la cintura per no ofegar-te.
- (8) Moviment de l'aigua a la mar.
- (9) Instrument llarg per impulsar una barca.
- (10) Prenda de vestir que servix per nadar.

PREMI SAMBORI

Participar en el premi sambori ens ha oferit l'oportunitat de disfrutar durant el nostre procés d'aprendre a llegir. A classe, amb il·lusió i treball en equip, hem creat un conte sobre l'esport, la diversitat funcional i els prejudicis. A més vam tindre la sort de poder comptar amb la visita de la paratleta Judith Tortosa, corredora de Xàtiva.

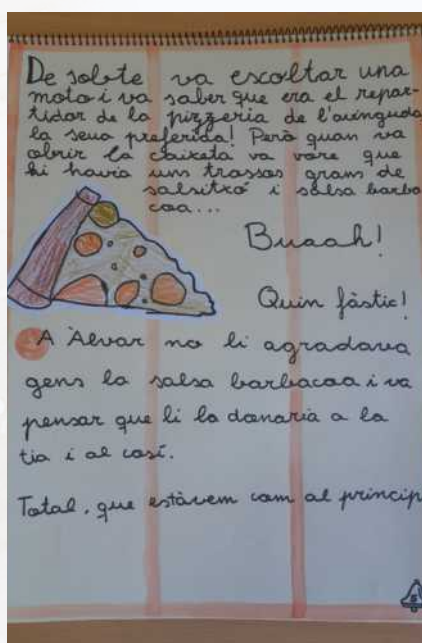
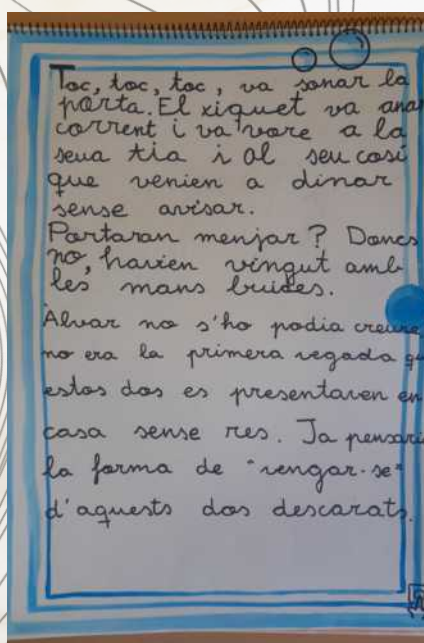
LLEGIR I ESCRIURE, QUIN PLAER!

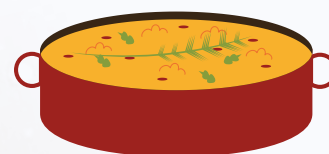
Hi havia una vegada una casa normal.
com la meua, la teua...

Així comença la història d'Àlvar, el protagonista del conte Sambori que vam escriure la nostra classe. Criden a la porta varies vegades i com no, la iaia és la super heroïna de la història.

I conte contat, ja s'ha acabat i d'arròs al forn
s'han empatxat.

Tot començà una nit de lluna plena. On una xiqueta anomenada Roseta, estava embobada mirant el cel tan ras. Ella sempre pensava quan acabava el dia amb tot el que havia fet. Sempre estava preocupada perquè volia millorar i superar-se cada dia.

Roseta vivia en un poble molt xicotet, rural i familiar, anomenat Aiacor. Tothom es coneixia. Tots es quedaven bocabadats quan veien passar a Roseta de camí a l'escola. Despertava molta alegria de bon matí. Ella sempre saludava a totes les persones pel seu nom. La volien molt!!

Tot amb tot, encara que era molt alegre, ella sempre s'exigia molt per fer totes les tasques el millor possible. Volia traure molt bones notes, llegir-se molts llibres, patinar com la que més, ajudar als pares amb les tasques de casa, etc.

Així que eixa nit quan estava mirant la lluna, va crear un avatar amb la seua tauleta digital per fer la millor versió d'ella.

La va crear com és ella: roseta, de pèl ondulat, pell blanca, ulls rodons i clarets i molt peculiar i divertida a l'hora de vestir-se. Va anomenar al seu avatar, SofI.A.

SofI.A. era un avatar molt competent i complet. Va desitjar tant tindre-la que eixe dia quan es va alçar de bon matí, ja tenia preparat l'esmorzar i la motxilla amb tot el material preparat. Roseta no s'ho podia creure!!

SofI.A. HAVIA COBRAT VIDA!!!!

-Qui eres tu?- Va dir Roseta. -Soc SofI.A., la millor versió de tu.

Roseta tenia els ulls com a plats, però no va tardar ni un minut en vore que era una gran oportunitat. Així que des d'eixe dia, Sofia, li feia sempre tot el deure, les tasques de casa quan els pares no estaven, perquè sempre venien molt tard a casa o feien viatges sovint, perquè eren hostessos i sempre estaven volant d'un lloc a un altre.

Tota la gent de l'escola havia vist un gran canvi i avanç en la millora de les tasques. A Roseta li encantava eixe reconeixement. Però passats els mesos, se'n va adonar que dedicava molt de temps a ser perfecta, però no a allò més important: Estar amb la gent que estimes i compartir mirades, abraçades, plors, rialles... en definitiva, viure tot tipus de vivències amb les persones que estimes. Elles no són perfectes, però això les fa úniques.

Roseta se'n va adonar, que la perfecció sols t'esclavitza i només vius per a fer allò que esperen de tu, i no et preocupes de pensar i valorar el que realment vols de tu mateix.

Així que, va comprimir l'avatar en un arxiu i el va guardar en la tauleta, per a què només passara a ser un record.

Eixe dia, va començar a estimar-se més i no exigir-se tant. Va tornar a radiar de felicitat i alegria. A viure com una xiqueta de 10 anys.

A la fi l'essència de la vida està en allò que eres, i no en el que esperen de tu.

Lluna Dura

EL SIGNIFICAT DE LA VIDA

En un poble molt estrany, hi havia una caseta de fusta en la que vivia una xiqueta, Eva, amb sa mare.

Eva sempre tenia molta curiositat de tot. Sempre que es proposava descobrir algo ho aconseguia, però hi havia una cosa que mai havia descobert: totes les nits al assomar-se per la finestra veia com tres o quatre boles de llum pujaven cap amunt fins arribar al cel i des d'allí cada bola de llum se n'anava cap a un costat, com si tinguera cada bola un lloc específic per arribar.

Eva no descobria aquell misteri perquè sa mare no la deixava per tres raons: la primera era que la curiositat va matar al gat; la segona, que era prou perillós; i la tercera era que s'havia de travessar tot un riu. Però Eva va fer una promesa amb sa mare, i era que quan complira els onze anys podria anar a veure què eren les boles de llum.

Eva va anar creixent, i cada vegada estava més insegura d'anar. Sa mare li deia que era perillós i ella tenia por que li passara algo en el viatge. Uns quants anys després va complir els onze i va arribar l'hora d'anar-hi. Per aquell moment, Eva estava aterroritzada d'anar. Sa mare es va donar compte del que li passava, i encara que tenia por, la va animar. Li va dir que havia d'anar fora com fora, no podia negar-se ara, havia estat tota la vida desitjant anar.

Eva va pensar el que havia dit sa mare i, després d'un temps reflexionant-ho, va arribar a la conclusió que havia d'anar. Així que va agafar el vaixell i va anar directa a l'illa d'on eixien les boles de llum.

El camí va ser més tranquil del que ella pensava, de fet va ser remar amb els peixets al seu costat, jugant amb el vaixell com si foren dofins. Aproximadament uns trenta minuts després, va arribar a l'illa i es va trobar amb unes boles de llum amb forma de nens jugant com si no hi haguera matí, cada un tenia un número en la panxa (com els números dels corredors en les carreres). Després, va veure dos coses blaves amb silueta d'humans deformats, sense ulls, boca, nas, orelles i celles, però encara que no tenien res d'això, podien veure, parlar, olorar i escoltar.

Eva, amb un poquet de por, es va apropar i els va preguntar: -Què és tot açó? -les coses blaves li van respondre -nosaltres som els cuidadors de les ànimes dels nens abans de nàixer. Jo sóc Donical i ell és Restucrom-

Eva va pensar -quins noms mes estranys- i els va preguntar, la pregunta que s'havia fet tota la vida.

-Què són les boles de llum?- i li van respondre: -elles són les ànimes dels nens abans de nàixer. Cadascun té el seu número, els núvols que ho veuen tot des de dalt, ens encomanen xiquets que volen els humans i cada nit fem el ritual, els llancem al cel i des d'allí, ells busquen a sa mare.-

Eva, al·lucinant, va preguntar -aleshores jo vaig ser una d'eixes ànimes?- i ells li van respondre -sí, de fet tu vas ser l'àima que més va tardar en nàixer- -per què?- els va preguntar -perquè tu eres el número tretze. El número de la mala sort-

Després Eva va sospirar i se'n va anar a jugar amb les ànimes dels nens, després d'una bona estona Eva va tornar a sa casa amb el vaixell, super feliç per haver pogut resoldre la seua pregunta.

A l'arribar a casa li va donar una forta abraçada a sa mare, es va fer el llit, es va posar el pijama, se'n va anar a sopar i li va contar a sa mare tot el que havia vist.

Mentrestant en l'illa, Restucrom li va preguntar a Donical -en tot el que ha passat m'ha vingut una pregunta al cap: quin és el significat de la vida?- i Donical li contestà -doncs el significat de la vida és...

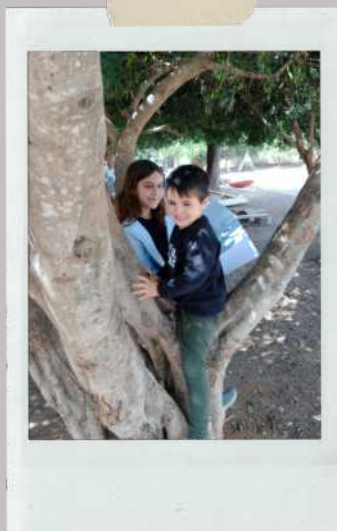
Lucia Calabuig

LLEGIR ENS FA DESCOBRIR
EL MON, SER MILLOR
PERSONES, VOLAR.
SOMIAR, CREIXER, JUGAR,
EXPLORAR...

Llegir ens fa lliures

5º PRIMARIA - 4 ANYS INFANTIL

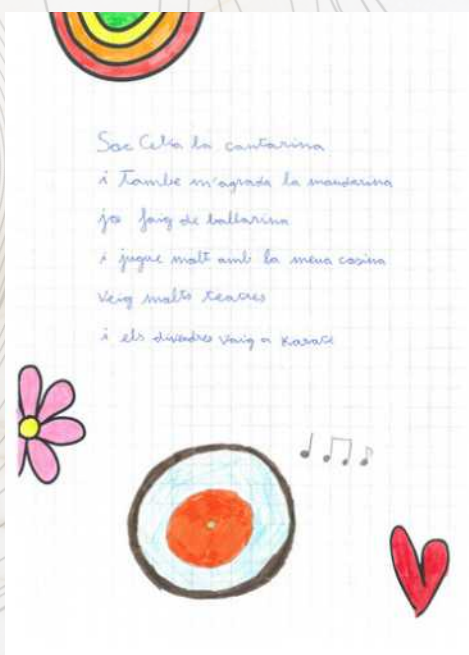
AMB LA MILLOR COMPANYIA "ELS FADRINS", AQUELLS QUE COM NOSALTRES, VAN COMENÇAR DES DE BEN MENUTS A DESCOBRIR LA MAGIA DE LLEGIR EN CADA UN DELS INDRETS DE LA NOSTRA ESCOLA.

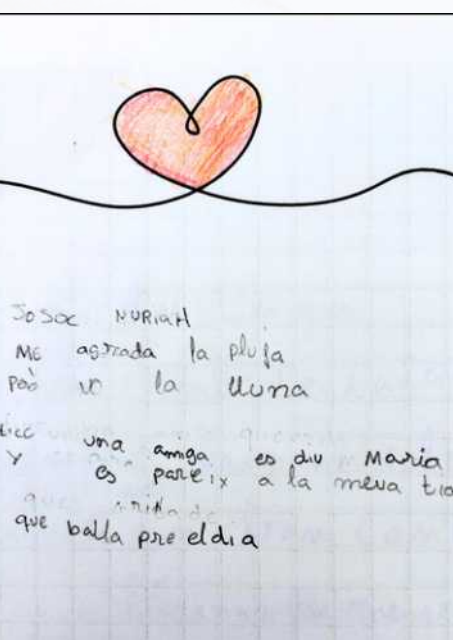
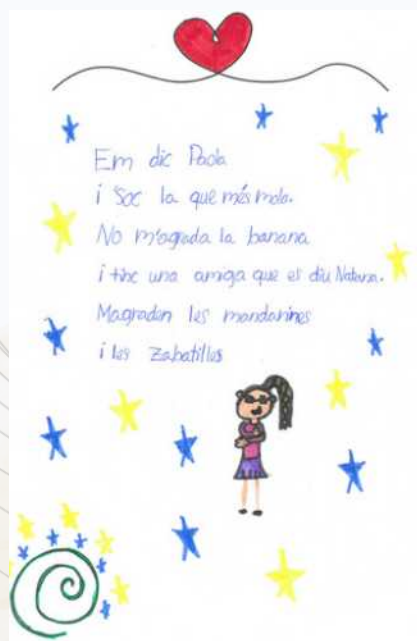
Gràcies

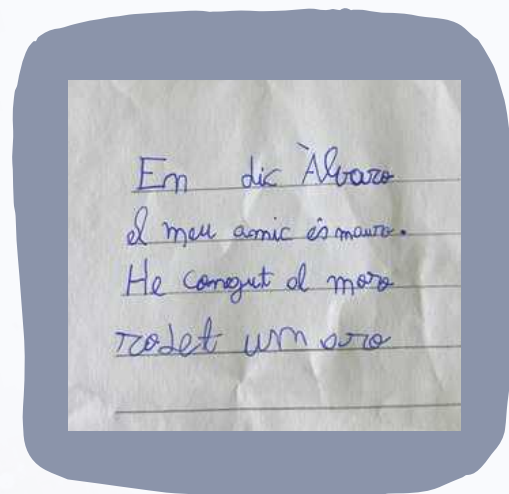
POEMES AMB EL NOM

La classe de quart es presenta

UNA XIQUETA ESPECIAL

Hi havia una vegada una xiqueta que es deia Paula. Ella era una xiqueta molt llesta amb els ulls de color marró, les pestanyes llargues i el cabell el tenia d'un castany tan clar que pareixia que el tinguera ros. Li agradava conèixer a gent nova, el que passa és que tenia un problema, ningú sabia que li passava, havia anat a molts metges, però ningú li ho sabia dir.

Ella es va posar trista i un dia sa mare li va dir:

- Paula, no passa res si tu no pots fer el mateix que els demés, això vol dir que eres una xiqueta especial.

Paula no ho va comprendre del tot i sa mare li va dir que ella podia fer el mateix que els seus companys.

Un dia quan estaven en educació física el mestre els va explicar que el següent tema que farien seria salt d'alçada, i alguns dels seus companys van dir:

- Ja ja, Paula no ho pot fer!

Paula es va posar molt trista i a la vegada enfadada, perquè no era just. Així que ho va intentar, i el primer dia es va caure, el segon dia també i així continuament, fins que un dia va saltar i, li va eixir! Va ser el millor dia, tots els seus amics abraçant-la, aplaudint-la i sobre tot alguns demanant-li perdó pel seu comportament.

Paula es va posar molt trista i a la vegada enfadada, perquè no era just. Així que ho va intentar, i el primer dia es va caure, el segon dia també i així continuament, fins que un dia va saltar i, li va eixir! Va ser el millor dia, tots els seus amics abraçant-la, aplaudint-la i sobre tot alguns demanant-li perdó pel seu comportament.

Van passar els anys i ja no era la xiqueta de tercer de primària que va començar trista, ja era una xiqueta de 6é de primària que tot el que es proposava al cap de molt d'esforç ho aconseguia. Quan va passar el curs sa mare li va preguntar:

- Paula, aquest estiu vols anar de campament?

Ella molt contenta li va dir que sí i després sa mare li va dir:

- Però amb una condició, has de fer primer els deures que t'han posat.

Paula va acceptar i va anar com un llamp a fer els deures.

Va passar un més i quan va arribar a casa després de vore als seus avis, va vore a sa mare preparant una motxilla gegant amb roba seua. Quan sa mare la va vore li va dir que era per al campament, perquè en una setmana se n'anava. Ella es va posar molt sobresaltada, i no va poder dormir en tota la setmana.

Va passar la setmana i quan va anar a l'autobús no coneixia a ningú i va pensar «que bé, faré nous amics» però no va ser així. Només pujar a l'autobús, la xiqueta que tenia al costat, li va dir tonta. Després al baixar, un dels xiquets li va dir:

- Eh, xiqueta saps que eres molt lletja?

I els demés xiquets li van repetir:

- Lletja, lletja, lletja...

Ella no els va fer cas i se'n va anar a vore que feien unes xiquetes.

Quan va arribar, la líder li va preguntar:

- Tens un telèfon mòbil? - No. - Li va contestar.

- I tens roba cara? -No

- Doncs en aquest cas no pots estar amb nosaltres.

Paula trista, se'n va anar a un racó i una xiqueta li va preguntar que li passava:

- És que vull fer amics nous i no puc, perquè tinc un problema.

- A vore, l'únic problema el té eixa gent, ah, i parlant d'amics no digues que no en tens, perquè ja en tens una. Hola jo sóc Lucia i tu?

- Jo soc Paula.

- Saps Paula, jo també tinc un problema, soc dislèxica.

- En serio?! No ho pareix, et portes bé amb tots?

- Clar, perquè el problema no m'ho impedit.

- Jo no sabia això, pot ser, és veritat el que tu dius.

- Tu tranquil·la ja voràs que quan s'acabe tindràs mil i un amics, confia amb mi.

I així Lucia va aconseguir que a Paula li pujara l'autoestima i damunt es van fer molt bones amigues. Va passar la setmana, amb les amigues divertint-se i a més a més Paula va fer molts amics.

Quan Paula va arribar a casa, sa mare li va preguntar:

- Que tal, Paula?

- Puf, súper bé, he fet a muntó d'amics i he conegut a molta gent.

- Mama, l'any que ve puc tornar a eixe campament?

- Clar que sí, però si tu vols.

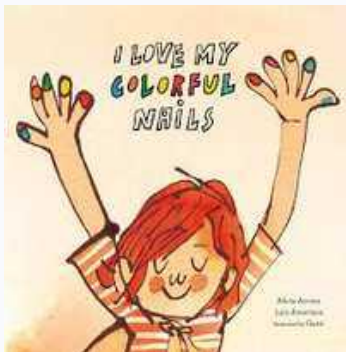
En passar l'estiu, Paula tenia que preparar-se per a l'institut, i ella tan contenta i amb tantes ganes com sempre. Quan va arribar el primer dia d'institut Paula va pensar «encara que em coste més que als demés, ho aconseguiré, perquè soc una xiqueta especial».

Llura Martínez

STORYTELLING

3, 4 AND 5 YEARS students learnt English through illustrated books. They enjoyed books like these:

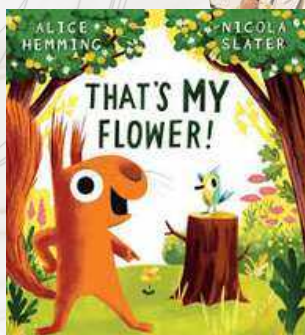
I love my
colorful nails

Polar bear...

That's my flower

ORAL PRESENTATIONS

YEAR 1

YEAR 1 STUDENTS LEARNT THE DIFFERENT TYPES OF HOUSES AND THEY PRESENTED THEIR "DREAM HOUSE". THEY WERE SO MOTIVATED!

YEAR 2

IN YEAR 2, THE STUDENTS CREATED CLOTHES USING DIFFERENT MATERIALS AND HUNG THEM ON A CLOTHING LINE. AFTERWARDS, THEY PRESENTED WHAT TO WEAR WHEN IT'S COLD AND WHEN IT'S HOT. THEY LIKED IT VERY MUCH!

YEAR 3

IN YEAR 3, THE STUDENTS LEARNT ABOUT SPORTS. THEY WENT TO THE PLAYGROUND TO PRACTISE THEIR FAVOURITE SPORTS. THEY ALSO SAID WHAT THEY "CAN" AND "CAN'T" DO WHILE DOING THE SPORTS. EVERYONE HAD A BLAST!

ORAL PRESENTATIONS

YEAR 4

IN GROUPS, YEAR 4 STUDENTS CREATED BUILDINGS TO MAKE A CITY. AFTER THAT, EVERY GROUP EXPLAINED WHAT THEIR BUILDINGS HAD AND WHERE THEY WERE LOCATED WITHIN THE CITY. THE PRESENTATIONS WERE EXCELLENT AND THEY HAD LOTS OF FUN!

YEAR 5

IN YEAR 5, THE STUDENTS LEARNT ABOUT AWESOME ANIMALS. IN GROUPS, THEY CHOSE AN ANIMAL TO RESEARCH ON THE INTERNET. LATER, EVERY GROUP PRESENTED THE ANIMAL AND THE OTHERS HAD TO GUESS IT. THEY LOVED IT!

awesome animals

PIC-COLLAGE

YEAR 6

IN GROUPS, YEAR 6 STUDENTS LEARNT ABOUT FOOD. THEY PUT DIFFERENT TYPES OF FOOD IN A BASKET. AFTER CHOOSING A FOOD, THEY MADE SENTENCES USING COUNTABLE AND UNCOUNTABLE NOUNS. THEY FOUND THE ACTIVITY VERY USEFUL!

CHECK OUT
ALL OUR PRIMARY
GROUPS SPEAKING!

Password:
2023-2024

El dia 6 de maig a les 8:30 del matí, va arribar l'autobús a l'aparcament del cole CEIP Vicent Rius Guillemes. En eixe moment vam entendre que ja ens havíem d'acomiar de les famílies i va ser ahí, quan va començar la nostra experiència.

Una vegada estàvem dintre de l'autobús, tota la classe estàvem molt contents, cridaners i molt xerradors. Els nostres mestres, Ximo i Rebeca, estaven molt pendents de nosaltres durant el camí.

Una vegada vam arribar a Borriana, ens estaven esperant els monitors. Tots els xiquets i xiquetes ens vam quedar bocabadats de com de gran era l'escola. L'escola de la mar tenia dues plantes; en la planta alta dormíem nosaltres, i un altre col·legi, Campanar, dormia en la planta baixa.

Les habitacions estaven distribuïdes per parelles, però hi havia també alguna de tres i una de quatre súper xula. Van ser quatre nits molt especials, ja que vam poder dormir amb amics i amigues.

En les activitats de la mar, ens barrejaren a tothom, les activitats eren molt novedoses, ja que ningú ho havia fet mai. Són esports com ara: Vela, kaiac, kaiac polo, big pàdel, pàdel surf, piraigua, llanxa, multiactivitat nàutica...

A tots ens va agradar tot en general, però si s'hem de quedar amb algun esport en concret, ens quedaríem en la vela.

Els nostres monitors, Xavi i altres, ens ho feien molt divertit, i en una d'aquelles vegades que estàvem practicant, ens van veure tan preparats que ens van donar un vot de confiança i ens van deixar fer-ho sols. Ells sabien que ho podíem fer i se'n van anar en la llanxa molt darrere nostre.

Al llarg d'aquests dies tot han sigut rialles, complicitat i reptes, dels quals teníem que esforçar-nos moltíssim. En un obrir i tancar d'ulls, la setmana va passar molt de pressa i quan menys ens vam adonar, ja va aplegar el divendres. Ningú volia tornar a casa. Tot va eixir d'allò més especial. Gràcies als monitors i als mestres que ho van fer possible.

A més, dir que estem molt contents de tots els que vam anar de cinquè, per fer els dies molt divertits i carinyosos, però en especial, volem remarcar a Paula Campos, per la seva valentia i esforç. De segur que sempre recordarem aquest viatge tan bonic de l'escola de la mar a Borriana.

S'acomiadem

Que vaja bé companyes!

Ara toca l'escrit més emotiu, el que, pot ser, ens faça caure la llagrimeta, el que faça aflorar els més bonics sentiments vers les persones a les quals va adreçat.

Contarem una insignificant part de tot allò que ens ve a la ment, de totes les vivències que amb elles, al llarg dels cursos, hem passat. Millor dit, no contarem, recordarem en aquests moments a Pepa, a Sabina, que sí, se'n van, per diferents motius, però ho fan.

Conclouen una part de la seva vida, la dedicada al servei del Vicent Rius, a la cura dels xiquets i xiquetes als que han ajudat a créixer, a triar, a pensar, a sentir-se lliures, estimats, atesos, entesos... Fortes defensores d'una bona convivència entre companys i companyes, les i els mateixos que el proper curs vos anem a trobar a faltar, els vostres bons consells i sàvies paraules, alguna que altra recomanació culinària...

Sembla que el destí és així de capritxós, el vostre despatx, el que, fins ara heu compartit, es quedarà amb un gran buit, Pepa i Sabina ja no obriran la seva porta, no hi guardaran els seus llibres de faena, ni escoltaran els seus comentaris, ni els bons dies matinals, es preguntarà, ací que passa? Caldrà que algú li explique que Pepa s'ha jubilat, que comença una nova etapa de la vida on trobarà molt a faltar el soroll dels xiquets i xiquetes, la xarradeta amb les companyes i companys, la meravellosa rutina del dia a dia a l'escola, però que ara li toca gaudir de la tranquil·litat, d'una jubilació ben mereixcuda al llarg dels anys de treball.

I Sabina? Ella no ha vist passar tantes fulles de calendari, perquè Sabina no està? El tema de Sabina, són altres calzes, li contestaran. Tal vegada la resposta no l'entenga, tal vegada el despatx no entenga de pressupostos ni de polítiques econòmiques, el que és ben cert, que a partir d'ara seguirà treballant per al poble de Canals, on han considerat que més falta fa.

Tranquil, no et preocupes, li diran al despatx, tant l'una com l'altra mai t'oblidaran i sàpigues que de tant en tant, ens vindran a visitar i també que sempre amb nosaltres estaran.

Vos estimem companyes!!!

Les companyes i companys que hem tingut la sort de compartir aquests cursos amb vosaltres us desitgem que gaudiu de la nova etapa, no us oblidarem.

**VOS TROBAREM
A FALTAR
SABINA I PEPA**

FI
D'ETAPA
2 ANYS

XICOTETS SOMRIURES

GRANS IL·LUSIONS

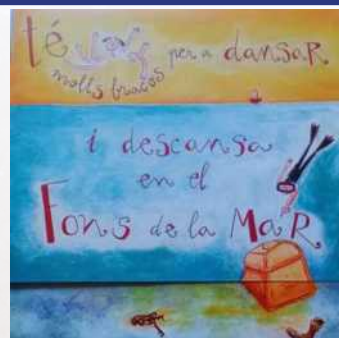
AL LLARG D'AQUEST CURS HA ESTAT UNA SATISFACCIÓ VORE COM ELS XIQUETS I LES XIQUETES DE LA CLASSE DE 2 ANYS FEIEN L'ENTRADA A L'ESCOLA AMB UN XICOTET SOMRIURE I AMB UNA GRAN IL·LUSIÓ PER COMENÇAR A JUGAR. ELS APRENENTATGES MÉS IMPORTANTS DE LA VIDA ES FAN JUGANT.

TOTS I TOTES LES QUE ELS HEM ACOMPANYAT EN EIXE JOC, MESTRES, EDUCADORES, FAMÍLIES... HEM INICIAT EL CAMÍ PER VOLAR CAP A UNA NOVA ETAPA, ON CREIXERAN, EXPERIMENTARAN, IMAGINARAN, APRENDRAN, DESCOBRIRAN, COMPRENDRAN I PENSARÀ.

ENDEVINALLES

Si ho vols endevinar
als xiquets i xiquetes de 2 anys
ho has de preguntar

COSES INTERESSANTS QUE ENS HAN PASSAT AQUEST CURS

CATALINETES

LA TARDOR

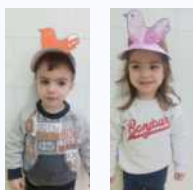
NADAL

LA FOGUERA

DIA DE LA PAU

DIA DE LA DONA

LA GRANJA

CARNESTOLTES

EL PORRAT

DIA DE L'ESPORT

JUNTS HEM OBERT EL COFRE DEL TRESOR ...
CANÇONS, BALLS, CONTES, JOCS, ENDEVINALLES I SOMRIURES DE MIL COLORS.

GRÀCIES PER LA VOSTRA ESTIMA I PER FER QUE, NOSALTRES TAMBÉ,
SEGUIM APRENENT DE VOSALTRES CADA DIA.

**NO OBLIDEU QUE CADA SOMRIURE VOSTRE ÉS COM UNA
PINZELLADA DE COLOR QUE FA EL MÓN MÉS BONIC.**

FI D'ETAPA 5 ANYS

Finalitza una etapa.
Ja us enyore, promoció estimada.
El Rius publica.

Acomiadament Promoció 2021-2024 d'Educació Infantil

Unes planes sobre el que hem viscut els últims tres cursos i els seus antecedents que són transcendents com ho és el període d'adaptació. Des de que a unes hores d'iniciar el curs obrirem, *in extremis* aquesta porta i desmpelegarem des de la més absoluta soletat aquella aula aïllada i ignorada durant anys. En nom del respecte a les persones que han confluït en aquest entramat cultural únic per continuar un aprenentatge que depèn sempre de la situació socio-emocional i del sentit de seguretat i autoestima que existisca o es genere. Un text per a les criatures. Potser quan puguem llegir-lo corroborarem el que han presenciat: hem recollit a mans plenes les ortigues de la realitat.

Les paraules que defineixen els sentiments són vagues i és millor evitar usar-les. Fer un relat d'espill ratllant el costumisme, generaria una identificació immediata amb qui llig, per la proximitat, però amb una caducitat curta. Podria caure's en un realisme simplificat i assumir una crítica social digerible o fer-ne una, que el reconfortaria i el fera sentir-se novament del costat dels qui es creuen amb la veritat. Podria evitar-se el realisme i fer literatura fantàstica o de ciència ficció però...

La realitat sempre supera totes les expectatives.

Per a sobreviure cal prescindir dels sentiments. No estem en educació per a sobreviure. L'educació és el punt on decidim si estimem prou al món per a assumir la responsabilitat de fer alguna cosa per salvar el trosset sobre el qual podem incidir o no (Arndt, H.)

Unes pàgines on escriure: *Sobre l'Educació* (Lledó, E., 2018) o *(Des)Educació* (Chomsky, N., 2012) des de *La biografia del silenci* (d'Orts, P., 2012). Sobre *La brevetat de la vida* (Seneca, 4 aC-65 dC)... I de tots i cadascun dels instants entranyables compartits. Així, igual que hi ha moments prolongats de *Merda i catàstrofe* (Castro, F., 2014) també hi ha de metamorfosi que irrompen com ho fa la primavera anticipada. Amb tota la seua força. Gràcies al *Triomf de la bellesa* (Roth, J., 2003) posant en vàlua *La defensa de la creació* (de Ory, J.A., 2018) i la creativitat comunitàries.

No és una metàfora. És més bé la performance que acull la utopia màxima. Aquella que s'inicia obviant l'oblid i el desagraïment a tot el qui no pertanyia al cercle d'afecte i a tant d'esforç. Perquè el cinisme i la hipocresia no poden estar ancorades en el cor de cap escola.

Uns paràgrafs per descriure la realitat. D'exaltació de la supervivència. De la mirada conscient, de la transformació. Del compromís des de la política en majúscules, de la docència, el feminisme i l'escriptura (Alborch, C., 2019).

L'escriptura: Eina precisa. Ja no sols per recordar o escriure a qui està en la distància sinó per a qui no està éssent ben a prop.

Per a qualsevol persona dedicada a l'educació basada en processos creatius o artístics una performance és una aposta estètica arriscada (Ferrer. E. 2017). Al recollir a mans plenes les ortigues de la realitat hauria de mostrar-ho tot: les arrels negres i apegaloses, les tiges verdes i verinoses, les flors insolents i transformar tot allò que li siga necessari per créixer i millorar (Mesa, S.,2020).

Aquesta podria ser una performance escrita. La més necessària de les utopies possibles. La que naix del compromís pres en juliol de 2021 amb les famílies de l'alumnat que, de manera conscient i amb empeny, havien pres una decisió concreta pel seu més preat tresor.

L'opció més duradora i universal. La més difícil de llegir per la sacsejada vital que representa, que contempla la intel·ligència emocional i la salut mental. Com aquella pel·lícula d'Ingrid Bergman de 1940:

"No te conozco, ni sé lo que haces. Has sido la segunda. El acuerdo lo desconozco pero no importa. El problema es que no acepta." La crueldad no exige necesariamente la aparición de la violencia física. Silencio absoluto. Te cortan las alas. El suelo que te sostiene desaparece. Menosprecio, Ignominia, Desahucio, Te ahogas. El cuerpo lo acusa. Consecuencias graves ignoradas. Invisibilizadas. Silencio absoluto."

Silenci. Quant que inspira el silenci!

I allí la força de la infantesa que sap mirar i trobar-te.

Tres cursos d'acció i pensament constant per part de l'alumnat que ens ha portat a molts ports des d'aquell inici de viatge en juliol de 2021. Ja heu vist moltes fotos i vídeos cada mes, en cada encontre celebrat on tantes converses hem tingut. Una quantitat tan gran d'experiències que tant a les famílies com a mi se'ns ha fet impossible triar. Ací compartim alguns d'eixos vídeos En aquesta ocasió acompanyem el text amb algunes que representen moments importants del que hem viscut, del que quedarà per sempre.

Hem anat transformant cada curs en una llar on estar com a casa. Un ambient amable i motivador ha sigut l'arrel necessària. Eixe recés de pau, bellesa i coneixement que segueix incidint en el que és essencial: el coneixement de la infància i el respecte a la seua personalitat i als seus drets, és a dir, eixos sobre els quals s'ha de recolzar tota acció educativa (Rosa Sensat). L'aula ubiqua eixa que apareix en qualsevol lloc i amb la complicitat de persones sàvies i entusiastes que ens fan volar. I així s'ha anat construint un món excepcional.

Eixa que ha fet possible que el desert es convertira en paradís solament en creuar la porta. Aquella que en eixir ha experimentat una metamorfosi que no és de cap cuc de seda, ni cullerot, ni abella sinò d'un grup magnífic de criatures i les seues famílies. Elles també s'han vist contagiades pel poder d'unes ments en creixement, amb un potent i genuí imaginari que propícia una interdisciplinarietat sense límits. Aquella que ha cristal·litzat en forma de carrasca, com a refugi de la transformació en papallona d'uns éssers especials. Ahí veiem els trets del procés i el diàleg establert entre l'aula i totes elles. Una creació fruit d'una necessitat d'expressió, d'un temps viscut amb intensitat i amagant les llàgrimes. Amb tota l'alegria i il·lusió de sempre per aportar el millor a l'alumnat, del qual tant aprenc.

I avise: la més gran transformació està encara latent.

Ha sigut un no parar: artistes convidats, el bomber de **Berta**, muntatge de joguets amb famílies de **Nathan i i Martí**, llum negra de **Paula**, els esquís de **Leo**, els viatges amb tren, autobús urbà, interurbà i metro per visitar l'IVAM i el MUNT. La visita als burrets de Paco, a casa de **Claudia**, a les gallines de **Joan**, la serp, el pardalet, l'erigó sense punxes i el dragonet. De llepar-se els dits en el forn amb Maria José i amb la foundue i els bombons de **Mireia**. La disfressa de cavall amb la mare de **Theo**. Els bunyols de **Thiago**. Encantats amb l'hort i tot el que hem collit, l'oloreta de l'oli de lavanda les il·lustracions i el curs de reanimació cardíaca d'**Elna i Marc**. I també experiències tristes: operacions, mort d'animals estimats amb **Maria i Rosaura** i de persones volgudes com el savi Juan. De compartir pors i disgustos. De relaxacions com les de la iaia d'**Emma**. D'eixides pels voltants que tant ens ensenyen de botànica i geologia i molts, molts missatges escrits i secrets. Tot aprenentatges basats en la vida real, en la creativitat, el pensament crític i la convivència democràtica. Eixa que permet el joc, els mil llenguatges i sensacions de tot tipus: estètiques, simbòliques, de rebuig i de gust que possibilita la infància ser tractada com a persones intel·ligents, amb capacitats i cultura pròpies. Moltes gràcies famílies que ens heu acompanyat i heu estat pendents.

L'exposició de final de promoció ha quedat preciosa. La visita i intervenció de les autoritats, Carmen Ruiz, Joan Cursach, El gran Jordiet, Ramón Chorques, Ramón Huerta, Maria Torres, Andreu Valor, Pasqual Primo, El consell Valencià de la revista Infància 0-6, Yuni Balmaseda i la visita dels amics/gues vellets. ha sigut un luxe. Haver finalitzat la construcció de la cançó **L'Aigua és vida** amb vosaltres i cantar-la amb Andreu Valor, el regal que condensa la mirada i desig de vida per a vosaltres.

La performance ha traspassat la dimensió. La causa: les persones que són el centre de tot i que mereixen que estem presents. Com ho han estat les seues famílies i queda reflectit en el moment viscut el passat 6 de maig amb motiu de la inauguració de la IX Exposició Viure la Mirada. Un tsunami que, inesperadament, va omplir d'estima la sala principal de Ca Don José aue homenatjava a Juan Fernández Cursach, el mestre admirat.

Les paraules de part de les famílies i l' alumnat encara ressonen:

"...Sobretot volem donar-te les GRÀCIES
per tot allò, que no es veu hui ací,
i que els nostres fills i filles mostren dia a dia:
GRÀCIES per tanta estima i per haver-los fet
disfrutar tant aquests anys sempre amb una mirada
de respecte i acompanyament únic,
en una etapa educativa tan important que quedarà
gravada als nostres cors per sempre.'
GRÀCIES!

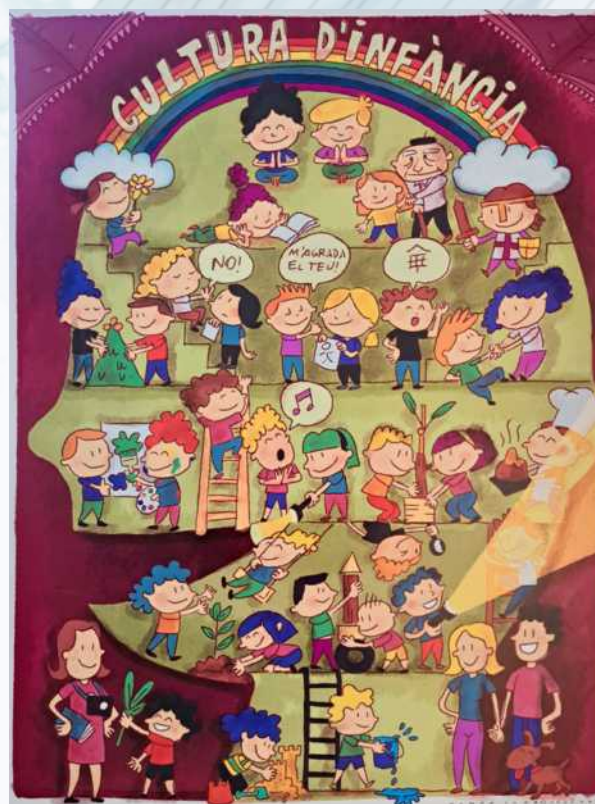

Com diu la lletra de la cançó.
"Acaba una etapa..."

"però fem un somriure perquè ens ha calat ben a dins...
""Som i serem els xiquets i xiquetes que jugaran per
sempre en el record...."

Aquesta carrasca, que hem anomenat METAMORFOSI
simbolitza l'evolució de l'alumnat aquests 3 anys.

Canvis fisiològics i emocionals
que han anat fent-los créixer
sempre amb la teua tasca i
acompanyament immillorable.
T'estimem."

Us retorne tanta mostra d'estima animant-vos a seguir acompanyant com ho feu a cadascú
d'ells i elles ja que, si be són els vostres fills/es, són persones que formen part molt
important de la meua vida.

Us desitge bon viatge a primària on gaudireu de nous aprenentatges,
situacions i mestres que us ajudaran a ser millors persones, competents, empàtiques i solidàries.
I voleu! Perquè qui no es mou no sent les cadenes (Rosa Sensat).

Gaudiu del vol! Brilleu!
No deixeu que ningú us diga: això no és possible.
i no oblideu mai la seda que us va acaronar en la vostra primera infantesa.

Mireu-Les
Ja volen altes
alegres, llestes,
plenes d'entusiasme i d'idees.
Les papallones

Alicia Arnau Aparicio

Adéu classe de 6é

El final de curs sempre comporta una barreja d'emocions, sentiments i reflexions a l'hora de dir adéu a la classe de 6è.

Tot i estar sols un curs amb la classe, a la majoria de vosaltres vos conec des de ben menuts, vos he vist créixer física i intel·lectualment, he anat veient els canvis d'alumnat, uns que se n'han anat, altres que han arribat i tots en major o menor mesura heu deixat una empremta en el CEIP Vicent Rius i en els professorat que ha tingut el plaer de fer-vos classe, també sé que algun trosset de nosaltres quedarà dins del vostre procés educatiu i vos servirà per a enfrontar-vos als diferents reptes que la vida vos posarà davant.

En nom de Rafaela, Alícia, Ximo, Ana, de totes les persones especialistes i de mi mateix vos vull agrair el vostre esforç i dedicació durant la vostra etapa escolar.

Dir-vos que, amb la vostra marxa a l'institut, l'escola perd a persones molt valuoses, sempre disposades a col·laborar en qualsevol tasca, persones que cada dia entren amb un somriure a la classe i amb la ferma voluntat de millorar la vida de les persones del seu voltant, no dubteu que vos trobarem a faltar.

A nivell més personal em quede en una sensació de satisfacció continguda, un sol curs se m'ha quedat curt, acostumat a fer el tercer cicle complet, però com diu aquest refrany valencià «Qui fa el que pot no està obligat a més»

Ara és el moment de dir adéu a la classe de 6é, a les 5 xiques i 15 xics que formeu aquesta promoció, vos deixem a les portes de l'institut amb la sensació de que esteu preparats per afrontar els desafiaments que us esperen a la propera etapa.

Us desitge tot el millor per al vostre futur i us encoratge a seguir endavant amb confiança i determinació.

Endavant, classe de 6è, i mai oblideu que sempre sereu benvinguts ací al Vicent Rius. Fins sempre.

Marc Navarro i Vidal, tutor de 6é.

Bye!

AIXÍ SOM

Hola som l'alumnat de 6é, ja fa deu anys que vam arribar al Vicent Rius.

En aquests anys hem viscut moltes coses: coses bones i coses no tan bones, però no passa res perquè ens ho hem passat molt bé.

Tot va començar un 3 de setembre de l'any 2014.

Quan vam arribar no sabíem que estava passant perquè érem molt xicotets, però ens vam trobar a Rafaela que ens va acollir molt bé. Vam fer moltes coses, com per exemple la primera excursió al castell de Xàtiva. O també el teatre que vam fer: "La Capuxeta vermella".

Aiiiiii, la que li vam liar... es va cansar tant de nosaltres que ens va enviar a Alícia.

Amb Alícia podríem fer 50 pàgines, però no tinguem tot el dia, així que anem a resumir-ho. Alícia ens va presentar a la mosca Pepita, amb ella vam cantar moltes cançons, també vam anar a moltes excursions i al tornar sempre visitàvem als amics vellets. Vam fer moltes visites a la ràdio, per a anunciar les festes patronals.

Ens vam graduar i vam passar de ser els més majors d'infantil, a ser els més xicotets de primària. I així va ser com vam conèixer a Ximo. A Ximo el vam tindre 3 anys seguits, degut al COVID-19, això ens va beneficiar per a estar més temps amb ell, fer més coses junts. Vam fer eixidetes, buuuuff i la dels karts va ser la millor, encara que va haver molta gent que es va estampar. I eixe collar de macarrons que vam acabar menjant-nos-el tots. També ens vam ensenyar a llegir i a escriure, en aquell moment no ho feiem tant bé, però ara som uns cracks.

Com érem una classe que ens barallàvem molt, ens van tindre que passar amb Ana. Ai mare, si tinguérem que contar tot el que vam fer amb Ana, no acabaríem mai. El primer dia com Ana no ens coneixia va fer uns equips, que al dia següent ja estava canviant-los. També vam fer el club dels valents i el club dels covards. El primer any tots els dies hi havia algú al club de la covardia, però a l'any següent ja quasi mai hi havia ningú.

En, 5é ens van passar dos coses increïbles, la primera va ser l'excursió a les escoles de la mar de Borriana. Ens ho vam passar super bé. I la segona, va ser el teatre de Paula Llorens (La Carrasca).

Quan va arribar el final de curs, ningú podia creure's que ja anàvem a passar a ser els majors de l'escola.

El primer dia de 6é vam conèixer a un xic molt guapo, que es diu Marc, amb ell hem fet moltes coses, com per exemple les maquetes de llum, o el repte dels 5€. I el millor de tot, el viatge als Pirineus, que ha sigut l'excursió de final de curs, això serà inoblidable. Qui ens anava a dir que la nostra mestra d'acompanyament anava a pujar a Ferrari Land!!!

I el millor va ser que ens va nevar!

Tampoc s'ha d'oblidar als mestres de música/informàtica, anglés o educació física. Amb Josele hem après molt i ens ho hem passat molt bé. Amb Maria també hem après molt, ella ens vol molt.

I per últim Tània. Ella ens ha ensenyat esports que no coneixíem, esports a banda del futbol, açò feia que a Aritz no volguera fer educació física mai. Però la resta, ens ho hem passat pipa.

Ara, mirant arrere, pareix com si haguera sigut ahir quan ens vam graduar a infantil, i en canvi, ja anem a graduar-nos en primària.

Aquests anys han sigut inoblidables, moltes gràcies VICENT RIUS!

Fins sempre

Vicent Rius

SUMARI

1. Carta de l'equip directiu.....	Pàgina 2
2. Ciència i matemàtiques.....	Pàgina 4
3. Hort escolar.....	Pàgina 7
4. Projectes.....	Pàgina 10
5. Activitats de centre.....	Pàgina 25
6. Activitats de l'AFA.....	Pàgina 29
7. Eixides.....	Pàgina 31
8. Passatemps.....	Pàgina 33
9. Racó literari.....	Pàgina 34
10. English corner.....	Pàgina 45
11. De viatge.....	Pàgina 48
12. S'acomiadem.....	Pàgina 49
13. Fi d'etapa 2 anys.....	Pàgina 50
14. Fi d'etapa 5 anys.....	Pàgina 52
15. Acomiadament 6é.....	Pàgina 56

TROBADA D'ESCOLES en VALENCIÀ 2024

"FEM POBLE"
Vicent Andrés Estellés

Si voleu consultar la revista en format digital escanegeu el QR

